

Előkészületek

„Nagy és merész tervekkel akarom az esztendő megkezdni. Szeretném, ha ez évben a Püspök Úr felszentelné a templomot. A felszentelésre pedig teljesen fel kell szerelni a templomot. Legalább, 20 új pad, a főoltár és a másik mellékoltár, a keresztkút, a szentélybe szőnyeg – mind olyan kiadások, amelyek fedezetére sehogy sem tudom előteremteni a szükséges összeget. (...) Az egyháztanács jelenlévő tagjai vállalják, hogy személyesen felkeresik a módosabb híveket, s egytől egy-egy kérnek ajándékba. Naiv voltam, s elfogadtam alapul. Lekötöttem a 20 padot, az oltárokat, a keresztkutat, szőnyeget. Mikor a fizetésnél az első részletre került a sor, s kérdem a bizottságot, mennyit gyűjtött már - kisült, hogy meg sem kezdték, s nem is kezdik meg. Írjak én mindegyiknek egy kérést levelet. (...) Három hó alatt 150 milliót kellett kifizetnem.”

„Június 6-án áldottam meg a két harangot, melyet Slezák öntő szállított – 351,5 kiló, a másik 42,5 kiló. Ez utóbbi Slezák (László – szerk.) ajándéka.

Június 5-én délután 4 órakor körmenettel vonultunk a két harang elébe a Rendessy telepi kereszttig – a körmenetben legalább 10-12000 ember vett részt. Másnap a harangszentelést népiünnepély követte, mely 27 milliót hozott a templomnak.”

A nagyharang az alábbi feliratot tartalmazta: „Dr. Hanauer A. István váci megyéspüspök, Dr. Wimmerth Béla prépost, esperes plébános, Steiner Mór egyházközségi elnök idejében Petszentlőrinc áldozatkész katolikusainak jöllerjéből készült el a harang, hogy ércszavával hirdesse első szent királyunk és apostolunk dicsőségét és sirva-zokogva esdje vissza ezeréves édes hazánk feltámadását.”

„Július 15. Kezdi építeni a főoltárt. Rajzban szépek találtuk, de most, hogy a valóságban kezd kidomborodni előttünk, hát igazán szép és művészi. Felülmúlja minden várakozásainkat.” Az oltárt építeni elkezdtek, de nem fejezték be. A szobrok nagyobb méretűek voltak, mint a milyent elhelyezni

lehetett. Újat kell csináltatni, ez pedig már nem lesz kész a szentelésig: szeptember 5-ig. (...) Még jó, hogy a Püspök Úr nem kifogásolta mindezeket.”

„A szobrász a keresztlő kápolnát akarja díszíteni; az asztalos az új padokat befejezni; a kárpitos a szőnyeget szabni – és nem lehet az

állványozástól. Minden percben szalad valamelyik hozzám, mikor foghat már munkába? (...)

Ehhez járult még, hogy az utat a Petőfi utcában és a Batthyány utcában feltörték, hogy rendbe hozzák a templomig. Két hét áll rendelkezésre, az első héten alig egy pár ember dolgozott. Senki se hitte, hogy elkészüljön. A másik héten aztán már vasárnap is – meg éjjel-nappal is dolgozok vagy 100 ember. (...)

A kiásott földdel betöltötték az itteni nagy gödröket. Egyik szegénye tűnt el vele a környéknek.”

„Szept. 2-án hoztam haza a szent olajokat és a Reliquiákat. „A főoltárban a latin nyelvű szöveg szerint Szent Jusztin vértanú ereklyéit helyezték el.

„Szeptember 3. Lázás munka mindenfelé – kint az utcán, bent a templomban. A templomba csak belépő jeggyel lehetett bemenni (...) Ugyan miből fedezném az óriási költségeket, melyekkel az ünnepély jár? (...) Ilyen ünnepe úgy sem lesz többet a környéknek.”

Templomszentelés

„Szeptember 5. Minden készen. Lázasan várjuk a Püspök Úr Örméltóságát. (Dr. Hanauer A. István váci megyéspüspök – szerk.).

Késik, ki mindig pontos szokott lenni. Már remegünk, hátha valami baja történt. Három negyed órai késéssel végre megérkezik – defektet kapott az egyik autó. A kispesti

cserkész zenekara az öreg cserkész zenekarával a Hymnuszt játsza (...) a plébániáról ünnepélyes körmenetben vonultunk a templom elé, ahol üdvözöltem a Püspök Urat, s felkértem a felszentelésre. Örméltósága kegyesen megemlékezett a templom építés jó tevőiről, s beszédében rámutatott arra, hogy közel 500 esztendőnek kellett elmúlnia, hogy a régi Lőrinc község plébánia temploma hamvaiból új életre ébredjen. E beszéd végén Visnyovszky Lajos szobrász művészek mellére tűzte a Partifíce et Ecclesia érdem keresztet.

Megkezdődött a fenséges szertartás, s hála a Jó Istennek, fennakadás nélkül ment végbe. A szertartás alatt érkezett me Augusztia főhercegasszony kíséretével, kit a plébánia lakba kísértek. A szertartás végeztével a Püspök Úr szintén a plébánia lakba ment, s megvárta, míg a templomot rendbe hoztuk az ünnepélyes bevonulásra. (...) a felszentelt főoltárnál az első misét Krywald Ottó prépost úr mondotta nagy segédlettel; mise után a Püspök Úr magas szárnyaló szent beszédet mondott a templommagasztos hivatásáról. Szent beszéd után (...) áldást osztva kivonult a templomból. Utána a főhercegasszonyt én vezettem a plébániára, hol egy kis frissítőt vetek magukhoz. Jól találták magukat, mert másfél óráig időztek körünkben. Eltávazása előtt az obligát (kötelező, elmaradhatatlan) fényképezés várt még Rájuk. Egy emlék maradt a szép ünnepélyről.”

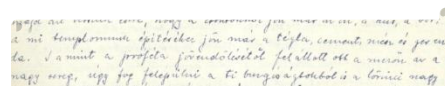

Templomszentelés után püspök úr, plébános úr, paptársak, egyháztanács tagok, hívők

„A felszentelés után az elmaradhatatlan bankett, s utána örméltósága is távozott körünkől.”

(Ez ugyan nem az a bankett, de ilyen lehetett.)

„...és a csontok összeálltak” (Ezekiel)

Ilyen lett új templomunk.